

De wereld

in zijn flatje

Erik van Os

zwijzen

De wereld in zijn flatje

Erik van Os

Voor Sheila Faessen

z w i j s e n

Zwijssen, dé leesspecialist sinds 1846. Ruim 80% van de kinderen leert op school lezen met Zwijssen. Lezen is de basis voor leren: van rekenen tot schrijven, van geschiedenis tot aardrijkskunde. Zwijssen, voor een leven lang leesplezier!

1e druk 2024

NUR 292

ISBN 978.90.487.5366.6

© Uitgeverij Zwijssen B.V., Tilburg, 2024

Tekst: Erik van Os

Illustraties: Wouter Pasman

Omslag en collagebeelden: Studio Fraaj, Rotterdam

Vectorbeelden: Shutterstock

Vormgeving: Laura van Merendonk

Voor België:

Uitgeverij Zwijssen.be, Antwerpen

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever, behoudens de in of krachtens de Auteurswet gestelde uitzonderingen.

Voor zover het maken van reprografische verveelvoudigingen uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikel 16h Auteurswet dient men daarvoor de wettelijke vergoedingen te voldoen aan de Stichting Reprorecht (www.reprorecht.nl). Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers, knipselkranten en andere compilatiewerken (artikel 16 Auteurswet) kan men zich wenden tot de Stichting PRO (www.stichting-pro.nl).

De eerste jager

De eerste jager in de prehistorie
joeg er flink op los.
Hij joeg de bloemen uit de planten
en de bomen uit het bos.

Hij joeg de wolken uit de lucht.
Hij joeg op elke suikerbiet.
(Pardon, die had je toen nog niet.)
Hij joeg op alles wat hij zag
maar op dieren schoot hij niet.

Hij joeg op rotsen en ravijnen,
joeg op bergen en op gras.
Vroeg die jager zich niet af
of dat wel de bedoeling was?

Of dacht die jager: weet je wat:
Laat ik eens een vak gaan leren
en mijn speer eens uitproberen.

Of zou het ook nog kunnen dat
die aller, allereerste jager
liever vegetarisch at?

Het eerste aquaduct

Er was eens een Romein.
Die pakte het niet goed aan.
Hij bouwde een aquaduct
maar dat ding bleef niet goed staan.

Had die man maar nu geleefd
dan had hij het zo gedaan:
flierefluitend was hij
naar een bouwmarkt toegegaan.

Daar had hij duizend rollen tape
zijn busje in gekwakt
en zijn scheve aquaduct
met aquaduct-tape vastgeplakt!

Vanwaar die rare namen?

Hoewel er hier, in onze straat
nergens meer een molen staat
heet onze straat tóch Molenstraat.

Ook raar dat in de Lindenlaan
zolang ik weet geen linden staan.
Waarom dan tóch de Lindenlaan?

En waarom heet het Koningsplein?
Ik zie hem nooit, die beste man.
En Vismarkt? Waarom zou dát zijn?
Zwemmen daar vissen dan?

Geen idee waarom dat is.
De meester mag het zeggen.
Die heeft ons bij geschiedenis
nog heel veel uit te leggen.

Dat was zijn werk

Ooit was er een monnik.
Hij ging naar de kerk
om heel hard te bidden
want dat was zijn werk.
Het was koud, het was winter.
Het vroom in de kerk
maar toch bad de monnik
want dat was zijn werk.

Hij bad voor de jonkvrouw
die graag wilde trouwen.
Hij bad voor de boer
die zijn land moest verbouwen.
Hij bad voor de zieken.
Hij bad voor de armen.
Hij bad voor een sjaal om
zichzelf te verwarmen.

Toen was er een breister.
Ze stond voor de kerk
om sjaals te verkopen
want dat was haar werk.
Helaas was de monnik
verdiept in zijn werk
en zag niet de breister
met sjaals voor de kerk.

De jonkvrouw was al
met haar ridder getrouwd.
De boer had al bijna
zijn groenten verbouwd
maar de biddende monnik ...
... wat had hij het koud.

Ach, al die arme tegels

Er is te weinig groen.
Vindt de directeur.
Moeten we iets aan doen.
Dus geen gezeur,
hop, hop, hop!
Tegels wippen.
Heel het schoolplein op de schop.

Planten planten, struiken, bomen.
Onze speelplaats wordt me groen.
Je zou het niet groener kunnen dromen.

Maar je zou zo'n arme tegel zijn:
lig je jaren op het plein
je uiterste best te doen
moet je plotseling met pensioen.

Geen pardon - weg beton!

Ach, al die arme tegels
ik heb met hen te doen.

Moet alles echt zo groen?

Levenslesje

We krijgen les in *levend*
in *levenloos* en *dood*.
De meester laat het zien,
de uitleg op zijn schoot:

‘*Levenloos*: dat is dit dopje
van een plastic tafelpoot.
Levend is de hamster.
Én die mug hier op mijn schoot.’

Pats!
In één klap duidelijk.

‘Die mug is nu dus *dood*.’

De wereld in zijn flatje

Bij alle thema's van Code D, de methode voor Wereldoriëntatie, schreef Erik van Os een toepasselijk gedicht. Van de eerste jager tot de robots van de toekomst, van Wilhelmus van Nassouwe tot Anne Frank, van wereldreligies tot kinderrechten, overal gaf hij er een eigen, humoristische draai aan of belichtte hij gevoelige kanten van een thema op een hoogst originele manier.

Het eerste aquaduct

Er was eens een Romein.
Die pakte het niet goed aan.
Hij bouwde een aquaduct
maar dat ding bleef niet goed staan.

Had die man maar nu geleefd
dan had hij het zo gedaan:
flierefluitend was hij
naar een bouwmarkt toegegaan.

Daar had hij duizend rollen tape
zijn busje in gekwakt
en zijn scheve aquaduct
met aquaduct-tape vastgeplakt!

NUR 292

ISBN 978-90-487-5366-6

9 789048 753666

Erik van Os schreef samen met zijn vrouw Elle van Lieshout inmiddels zo'n tweehonderd kinderboeken én een dichtbundel voor volwassenen: *Had ik maar leuke kinderen*. Ze werken mee aan leesmethodes als Veilig Leren Lezen, maken liedjes en versjes voor o.a. Sesamstraat en de Boterhamshow. Hun prentenboeken worden wereldwijd uitgegeven en zijn met regelmaat te vinden in de Prentenboeken Top Tien van de Nationale Voorleesdagen. Eriks bundel *Applaus voor mijn vinger* werd bekroond met een Zilveren Griffel.